

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemani velja:

Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld 40 kr.

V administraciji prejemani velja:

Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za jeden mesec 1 gld.

V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.

Posamne številke po 7 kr.

Naročnino in oznanila (inserte) vsprejema upravništvo in ekspedicijska v „Katol. Tiskarni“ Kopitarjeve ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, ne frankovana pisma ne vsprejemajo.

Vredništvo je v Semenških ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvenredne nedelje in praznike, ob pol 6. uri popoldne.

Vredništva telefon-števil. 74.

Štev. 130.

V Ljubljani, v petek 9. junija 1899.

Letnik XXVII.

Papeževa okrožnica.

Povodom konca tekočega stoletja je odredil papež Leon XIII., da se človeštvo posveti presvetemu Srcu Jezusovemu; v ta namen je izdal patriarhom, primatom, nadškofom, škofom in drugim prelatom, ki živé v miru in edinosti z apostolsko stolico, nastopno okrožnico:

Častiti bratje! Pozdrav in apostolski blagoslov!

Znano Vam je, da smo nedavno napovedali z apostolskim pismom sveto leto, ki se bo obhajalo v našem častitem mestu po šegi in naredbi naših prednikov. Danes pa, upajoč in želeč, da bi se ta presveta slovesnost tem pobožneje opravila, vpeljujemo in svetujemo vzvišeno dejanje, od katerega pričakujemo ne brez vzroka izvrstne in sicer trajne plodove najprej za krščanstvo, potem za vso človeško družbo, če se ga le vsi radi z enim srcem in duhom udeležimo.

Že večkrat smo se potrudili, tako preskušeno pobožnost, kakor je češčenje presvetega Jezusovega Srca, vestno ohraniti in osvetliti po zgledu naših prednikov Inocencija XII., Benedikta XIII., Klementa XIII., Pija VI., Pija VII. in Pija IX. in posebno smo to storili Mi z odlokom 28. junija 1889, ko smo povišali praznik s tem naslovom na obred prvega reda. Sedaj pa zremo v duhu še poseben način te pobožnosti, s katerim naj bi se pravzaprav spopolnilo in dovršilo vse češčenje, ki se izkazuje presvetemu Srcu Jezusovemu, in zaupamo, da bo Zveličarju Jezusu Kristusu prav po godu.

Seveda se ta stvar, ki o njej govorimo, ni sedaj prvič sprožila. Zakaj že pred 25. leti, ko se je bližala druga stoletnica, odkar je bilo Margareti Mariji Alakok veleevano, da naj razširja pobožnost Božjega Srca, so ne le verniki, ampak

tudi škofje iz vseh krajev pošiljali prošnje Piju IX., naj bi ves človeški rod posvetil prevzvišenemu Srcu Jezusovemu. Sklenili smo čakati, da stvar bolj dozori, posameznim krajem pa želečim posvetiti se Srcu Jezusovemu se je to dovolilo in se je za to predpisala posebna molitev. Sedaj pa so se pridružili še novi vzroki, zato imamo ugodno priliko, da izvršimo svoj namen.

To vsestransko češčenje in ta najvišja vdanost se popolnoma spodobi Jezusu Kristusu, saj je On naš najvišji vladar in gospod. Njegova oblast se ne razteza le na katoliške narode ali le na one, ki spadajo zaradi veljavnega sv. krsta pravno k sv. cerkvi, čeprav so zašli zaradi zmot na kriva pota ali jih loči razkol od ljubezni, ampak obsega tudi vse tiste, ki nimajo krščanske vere. Zato je resnično ves človeški rod v Kristusovi oblasti. Tisti namreč, ki je edinorojeni sin Boga Očeta, ki ima isto bitnost z njim, svetloba časti in podoba njegovega bitja¹, mora imeti vse skupno z Očetom, toraj tudi vrhovno oblast nad vsemi stvarmi. Zato pravi Sin Božji sam o sebi pri preroku: *Jaz pa sem od njega kralj postavljen čez Sion, njegovo sveto goro. Gospod mi je rekel: Moj sin si ti, danes sem te rodil. Prosi me in dal ti bom narode v delež, in pokrajine zemlje v tvojo lastnino.*² S tem spoznava, da je prejel od Boga vso oblast, ne le nad vesoljno cerkvijo, kar pomenja gora Sion, ampak tudi nad vsem drugim svetom, kakor daleč segajo njegove meje. Na kateri podlagi pa sloni ta najvišja oblast, uče dovolj besede: *Moj sin si ti.* Prav zato namreč, ker je sin kralja vseh kraljev, je tudi dedič vesoljne oblasti; zato se glasi dalje: *Dal Ti bom narode v delež.*

¹ Hebr. 1, 13.

² Ps. II.

Podobno govori apostol Pavel: *katerega je postavil deležnika vseh reči.*³

Posebne pomisleke vredno pa je to, kar je Jezus Kristus ne po apostolih ali prerokih, ampak sam s svojimi besedami dejal o svoji oblasti. Na vprašanje rimskega oblastnika: *Tedaj si ti kralj?* je odgovoril takoj: *Ti praviš, da sem jaz kralj.*⁴ Velikost te moči in neskončnost njegovega kraljestva potrjujejo besede izrečene apostolom: *Dana mi je vsa oblast v nebesih in na zemlji.*⁵ Če ima Kristus vso oblast, sledi nujno, da je njegovo vladarstvo najvišje, neodvisno, nobeni tuji volji podvrženo, vladarstvo, ki mu ni nič enakega ali podobnega. Ker je dana ta oblast v nebesih in na zemlji, mu morata biti podložna nebo in zemlja. V resnici je pa tudi izvrševal to edino njemu lastno pravico; zapovedal je svojim apostolom, naj razširjajo njegov nauk po vsem svetu, naj zbirajo s kopeljo zveličanja vse ljudi v eno telo — v sveto cerkev, naj dajejo zapovedi, katerih ne sme nihče premeniti, če hoče biti zveličan.

Toda to še ni vse. Kristus ne vlada le s prirojeno pravico, kot edinorojeni Sin Božji, ampak Kristus si je tudi pridobil to pravico. *Otel nas je namreč oblasti teme*⁶ in je *dal sam sebe rešilo za vse.*⁷ Torej so postali njegovo pridobljeno ljudstvo⁸ ne le katoličani in vsi, ki so veljavno prejeli krščanski krst, ampak vsi ljudje in vsak posamezen človek. Semkaj spada, kar pravi sv. Avgustin: *Vprašujete, kaj je odkupil? Poglejte, kaj je dal, in našli boste, kaj je odkupil. Kri Kristusova je*

³ Hebr. 1, 2.

⁴ Jan. 18, 37.

⁵ Mat. 28, 18.

⁶ Kol. 1, 13.

⁷ I. Tim. 2, 6.

⁸ I. Petr. 2, 9.

LISTEK.

Šest dni v Italiji.

(Martinkov.)

(Dalje.)

Ker, kakor rečeno, ne maram pričeti s tistim — ne, še zapisati ne maram te grde nesnage — začnem svoj potopis po obče znanem običaju tako-le:

Bilo je lansko leto, koncem meseca aprila, ko vstopim ves za potovanje opravljen na svojo prvo bližnjo železniško postajo, nekje doli pod Ljubljano. Drugo je bilo vse v redu v moji potni torbi, kajti imel sem poleg drugih potrebnih in nepotrebnih reči tudi seboj Woerl's Reisehandbuch, katero knjigo sem proučeval že mesec dni poprej, da ne bi bil v zadregi po tolikanj zaželeni Italiji niti v besedi, niti v potovanji, manjkalo mi je le še dandanes neobhodno pri potovanju potrebnega dvookega dalnogleda. Tudi tega sem dobil še pravočasno pred odhodom vlaka z Dunaja z lepim imenom »Helios«. Ob določenem času zakadil se je vlak s polževo naglostjo proti Ljubljani. Meni vsaj se je tako zdelo, a vse drugih misli je bil moj visavis, postarna ženica, ki se je

vozila prvič na železnici. Zraven nje sedel je njen mož, ki je bil pa že vaje take vožnje. »Ali že gremo?« oglasi se žena. »Že! Le poglej skozi okno« odgovarja ji mož. »Oh, kako ga je pognal! Ta je pa huje, kakor naša »šimla«. Pa se nič ne trese. To je cesta, ne pa naša, po kateri se človek trese, da bi kmalu dušo izgubil«. Vlak zavije okrog nekega ovinka. Žena gleda, kaj bo, pa na glas zavpije: »Jože, oh zadel bo. Bog in sveti križ božji, vse bo drobno!« »E-ja« oglasi se mož, »nič se ne boj, bo že odpeljal, vsaj je že vaje«. V voz vstopi sprevodnik. Slučajno je bil prvi na vrsti moj visavis. »Mamka, karto!« nagovori jo železniški mož. »Kaj? karto! vsaj sem jo dobro plačala, ne dam je ne«. »No, no mamka, pa tako hudi! Ne bo nič hudega, samo malo preščiipnil jo bom pa nazaj dal« nagovarja jo sprevodnik, ki je spoznal, s kakšnim novincem ima opraviti. Vlak se bliža tunelu. Mož opomni svoji ženi: »Stara, zdaj bomo šli pa pod zemljo«. Precej na to zažvižga vlak. Tema, trda tema na stane naenkrat. Žena zavpije na ves glas: »Jezus, Marija! zdaj smo pa tam!« Za tem nastane ti hota, le rožljanje železniških vozov se sliši. Ko pride vlak iz predora na dan, zagledam svoj visavis, kako se krčevito drži kolen svojega moža,

a oči ima velike, kakor krožnike. Mož se je komaj otepa rekoč »prismoda, vsaj ni nič hudega«. »Oh!«, zdihuje ženica, »sem mislila, da se je ves svet podrl! Hvala Bogu, da sem še živa; vozila se pa ne bom več s tem črncem, naj tudi nikoli več Ljubljane ne vidim. Ni čuda, da se stara Novakula ne mara nikoli peljati po železnici. O, zdaj še le spoznam, kako ima prav, ko mi je nekoč zatrjevala, da ta črnc ni sam na sebi, ampak da je gotovo pol pošasti v njem, če ne več«. Vkljub temu se je pa sčasoma ženica vendar privadila tej vožnji, zlasti ko je vlak prišel na ravno in ko ugleda na cesti marsikak voz, ki je na vse pretege drvil, a ga je vlak hitro zadaj pustil. Kakor je razvidno, bil je pričetek mojega potovanja, če ne zenimiv, pa vsaj kratkočasen. Tako naglo mi je čas minul, da sem pozabil, kedaj smo smuknili mimo Lavrice. Mene zmiraj smeh lomi, kadar berem to ime. Pa ne, da bi mi kedo to zameril. Stvar je ta. Pred nedavnim časom se je vozil z vlakom todi mimo neki častnik, trd Nemec, z nekaterimi svojimi možmi, ki so bili Slovenci. Vlak postane nekoliko. Častnik vpraša može: »Wie heisst diese Station?« Lavrica, mu odgovori eden izmed mož. Wie? — Pogleda ven in bere napis, potem pa pravi: Sie

plačilo. Kaj je toliko vredno? Kaj, ako ne ves svet, ako ne vsi narodi? Za vse ljudi je torej dal, kar je dal.*

* Tract. 12 de Joann.

(Konec prih.)

Politični pregled.

V Ljubljani, 9. junija.

Nagodbena pogajanja so se včeraj zopet nadaljevala, toda ne neposredno mej obema vladama, marveč posredovanjem skupnih ministrov grofa Goluhovskega in Kallaya. Poleg teh dveh je pa mešetaril, kar je vsekako zelo čudno, tudi večni kandidat za mesto ministerskega predsednika, baron Chlumecky, ki se je razgovarjal najprej z grofom Thunom, pozneje pa z ogrskim ministerskim predsednikom. Tudi hrvaški ban Khuen-Hedervary je imel besedo, toda menda le v toliko, kolikor se tiče Hrvaške. O kakem kompromisu dosedaj še ne more biti govora, kajti včerajšnja »Wiener Abdpst« piše, da so vse kombinacije v tem oziru prezgodnje. Pač ima Koloman Szell nekak načrt za kompromis, ki so ga odobrili tudi merodajni ogrski politiki Košut, Ugron, Hollo in Polonyi, toda dosedaj ga vsaj še ni razodel ministerskemu predsedniku grofu Thunu in ostalim našim ministrom. Szell ima dosedaj le toliko gotovosti, da mu doma ne bodo delali nobenih zaprek, ker je tudi opozicija prepričana, da bo znal varovati koristi Ogrske. To izpričevalo morejo dati dosedaj avstrijske stranke tudi grofu Thunu, ker je tudi on neomahljiv v zastopstvu avstrijskih interesov. Kako se pa pozneje razvijo stvari, nam bo pa pokazala bodočnost. Definitivne odločitve pričakujejo nekateri krogi še ta teden.

Nemški postulat in desnica. Pri zadnjem posvetovanju desniških zastopnikov se je govorilo tudi o binkoštnih postulatih združenih opozicijskih strank. Nekateri nemški in tudi češki listi so poročali, da je posl. dr. Kathrein, reagujoč na besede posl. dr. Engela, izrekel nekako, akoravno pohvalno sodbo o delovanju češkega deželnega zbora. Včerajšnji »Vaterland« pa piše, da temu ni bilo tako. Po poročilu tega lista je marveč posl. dr. Pacak govoril zelo spravlivo in odločno naglašal, da Cehi nikakor ne mislijo kratiti pravic Nemcev in da mora konečno priti do sporazumljenja z opozicijskimi Nemci. Tem besedam je potem dr. Kathrein dodal nekaj besed, s katerimi je izražal svoje zadovoljstvo nad izraženimi besedami češkega zastopnika ter pripomnil, da morejo biti narodno-politične zahteve nemških opozicijskih strank akoravno ne podlaga, pač pa povod, da se prično pogajanja, kakor jih želi posl. dr. Pacak. V istem smislu sta govorila tudi ministerski predsednik in vitez Jaworski. — S tem je izvršilni odbor vsaj priznal, da je na podlagi objavljenih postulatov nemogoče vsako pravno pogajanje.

Francoskemu predsedniku Loubetu se bo baje v nedeljo zelo slabo godilo. Udeležil se bo zopet neke dirke zunaj pariškega mesta in

können nicht lesen: Afrika heisst die Station. Uni popravlja častnikovo izgovorjavo, a ta se zadere: »Was? sie werden mir widersprechen? Afrika heisst die Station. Basta! — Morgen zum Rapport!« Dobro, da takrat ni bilo mene zraven. Gotovo bi se bil izcimil iz tega kak dvoboj, pa ne prazen, za vsakdanje reči, kakoršne bojujejo dandanes visoki gospodje, ampak za resno stvar — milo mi materinščino. Pa ne, da bi si kedo domisljeval, da sem jaz prijatelj dvobojev, pri katerih se rabijo samokresi ali pa sable. Izvolil bi si ameriški način. Ker bi bil prej ko ne jaz izzivani, pristoja mi tudi voliti si orožje. Rekel bi toraj svojemu nasprotniku: »Pravico imam voliti si orožje. Izvolim si kanon ter vas postavim pet korakov pred njega, da vas gotovo zadenem«. Tako menim, da bi se tak dvoboj razrešil brez prelivanja krvi, pa v zadoščenje moje materinščine. V take resne in smešne misli zatopljenega pripelje me vlak v slovensko stolnico — belo Ljubljano. Na dolenjski postaji izpraznili so se do dobra potniški vozovi. Poslovi se od mene tudi moj visavis, ki je pa že pozabil ves prestani strah prve vožnje po železnici. Ostal sem sam v vozu, da se popeljem na južni kolodvor, kjer se mi zdi, da imam potem direktno zvezo z Italijo, kamor bi rad še ta dan prišel.

(Dalje prih.)

pri ti priliki ga bodo njegovi nasprotniki odpeljali, kje skrili in tako dolgo pritiskali nanj, da se odpove predsedništvu. Ta načrt so hoteli izvesti, kakor poroča »Matin«, že minulo nedeljo, a se jim je izjalovil poskus, zato ga ponove prihodnjo nedeljo. Akoravno je vsakomur znano, da je ta vest popolno izmišljena, je vendar vlada poskrbela za večjo varnost predsednikovo. Policijski prefekt Blanc, ki je dobil precej dolg nos zaradi nedeljskega dogodka, je znatno pomnožil stražo, ravno tako bo skrbel za red pariški mestni svet z vso socialistično gardo. Ti ga obvarujejo vseh napadov.

Odstop karolinskih otokov španski vladi ne bo povzročal prevelikih preglavic, ker ji bodo v tem oziru nasprotovali samo najbolj zagrizeni nasprotniki. Velika večina treznomislečih krogov odobrava ta korak Silvelove vlade, akoravno ni posebno zadovoljna z odškodnino 25 milijonov pezet. Posebno zadovoljni so pa z njim trgovski krogi, ker se jim v smislu določb sklenjene pogodbe odpre nov trg v nemških naselbinah, ki jim je bil dosedaj skoro docela zaprt. Konečno pa Španija v poslednjem času tudi ni imela mnogo koristi od teh otokov, pač pa ji je nalagala mnogo bremen njih uprava. Tudi ni treba sedaj vojnemu ministru predložiti nameravanih načrtov glede utrdbe teh otokov.

Cerkveni letopis.

Češčenje Jezusovega Srca na Kranjskem.

(Spisal Jos. Benkovič.)

(Konec.)

Na Kranjskem se je to češčenje začelo iznova močno razširjati, odkar je bila leta 1859 zopet ustanovljena bratovščina sv. Rešnjega Telesa, zlasti pa od leta 1875 dalje. Znano je, da je bila leta 1883 posvečena prva cerkev Jezusovega Srca na Kranjskem, namreč pri lazaristih v Ljubljani. Poslej se je marsikako znamenje ali kapelica ob cestah na novo dvignila, posvečena Najsvetejšemu Srcu. Zdaj v ljubljanski škofiji menda ni več župnijske cerkve, kjer bi tudi ta slika ne bila izpostavljena. Najdemo jo gotovo že tudi v veliki večini slovenskih domov.

Da se je ljudstvo tako hitro seznanilo s to pobožnostjo, pripomogle so mnogo »Šmarnice« in češčenje Marijinega Srca, ki je s tem v tesni zvezi. Mnogo zaslug so si pridobili tudi nabožni naši pesniki. Znani so n. pr. odpevi: »O Jezus, tvoje srce naj ljubijo, časte vsa ljudstva, vsi jeziki, vse angeljske vrste«, — »Oj bodi hvaljeno, srce preljubljeno! Naj jezik naš te hvali v ljubezni vekomaj!« — »Češčenje, hvaljeno, od vseh naj ljubljeno Jezusa sveto srce na večne čase bo!« — »Jezus naj živi!« itd.

Bratovščina Jezusovega Srca je že marsikod vpeljana, in na mnogih krajih se opravlja pobožnost prvih petkov v mesecu njemu v čast.

Zdaj se torej izvrši slovesno posvečenje cellega slovenskega naroda Najsvetejšemu Srcu. Oh, da bi vsi umeli do cela velikansk pomen tega svetega dejanja uprav v sedanjem času! Naj se to slovesno posvečenje ne zgodi le kot neka formalnost, naj se spozna in raztolmači idealni namen sv. očeta, katerega je izjavil s tem korakom. Smatrajmo to kot delo božje previdnosti, in prav je bomo umeli! Ako se ozremo na razvoj te pobožnosti, kakor sem jo tu kratko opisal, in ako preudarimo sedanji svetovni položaj, ali se ne uresničujejo besede Jezusove, katere je pred več nego 200 leti govoril blaženi Marjeti Alacoque: »Jaz bom vladal v kljub mojim sovražnikom in v kljub vsem, ki se tej pobožnosti ustavljajo!« Da, da! Ako On zavlada v 20. stoletju, potem naši upi niso prazni, potem smemo mirno gledati v bodočnost.

Velika častivka Jezusovega Srca, sv. Mehtilda, je vprašala nekaj v prikazni sv. Janeza Evangelista, zakaj ni že on, ki je slonel na Jezusovih prsih, razodel svetu njegovih skrivnosti. In sv. Janez je odgovoril, da je to Jezus prihranil za-se in bo razodel sam, kadar bo človeštvo v ljubezni do njega omrznilo. To se je uresničilo že pred več nego 200 leti, v dobi, ko je v zakramentu ljubezni skusil najostudnejše napade, osramočenja in žalitve. Človeški rod je res jel omrzovati v duhovnem življenju; zato je On sam prihitel na pomoč s svojim ljubezni plamtečim Srcem, da je dal onemoglim srcem novo življensko moč. Kdo

ne čuti tega čudotvornega nadnaravnega vpliva? Kri po žilah katoličanstva se pretaka hitreje, prejšnje zdravo življenje se vrača! Pri zadnji večerji je slonel na prsih Jezusovih le sv. Janez; zdaj sloni ob njegovem božjem Srcu vesoljni katoliški svet.

Ali ne čutimo tega tudi na Slovenskem? Naj se ob tem Srcu naš narod, ki, žal, tudi že peša, duhovno prerodi in pomladi, da bo znal ne le od časa do časa, v slovesnih hipih, temveč vstrajno, vedno in povsodi katoliško misliti, katoliško želiti, katoliško delati, sploh v duhu katoliške cerkve živeti! Med prvimi po času je bil naš slovenski narod, ki so častili Najsvetejšee Srce; naj bo sedaj med prvimi tudi po gorečnosti in ljubezni do njega!

Naj ne klone oni duh vernosti in vdanosti, s katerim se bo izvršilo posvečenje, da bomo s Salomonom mogli zaklicati: »In simplicitate cordis mei obtuli tibi universa, et populum, qui repertus est, vidi cum ingenti gaudio. Bone Deus, custodi hanc voluntatem!«

Dnevne novice.

V Ljubljani, 9. junija.

(Deželni predsednik baron Hein) je bil včeraj pri cesarju v avdijenci.

(Poštenje »Slovenskega Naroda«.) V predzadnji številki je poročal »Slovenski Narod« o nekih govoricah, ki se širijo po Ljubljani, da so namreč baje prišli v Ljubljano judje loviti dekleta za obredne namene. V včerajšnji številki pa je v notici »Modrost ljubljanskih uršulink« podtaknil »Narod« te govorice uršulinkam, in potem pravi: »Kakšen namen imajo prečastite redovnice s temi bajkami, kaj hočejo doseči s tem sistematičnim beganjem otrok in lahkovernih staršev, nam ni umevno, zdi se nam pa, da je ta najnovejša katoliška pedagogika jako neukusna in nič preveč modra.« — Kakor smo poizvedeli in kakor je tudi samo ob sebi umevno, je vse to nesramna laž. Ravno tako in z isto pravico bi lahko mi zasukali stvar in pisali: — (Modrost profesorjev višje dekliške šole.) »Narod« je poročal o velikem strahu, ki ga je povzročila neumna govorica o židih, kateri so prišli loviti ljubljanske otroke, da jih zakoljejo v ritualne namene. Sedaj smo izvedeli, da je nastala ta govorica na višji dekliški šoli. Profesorji svare v šoli otroke, naj nikar ne hodijo skozi »Zvezdo«, češ, da čaka tam nanje šest krivovercev, ki s pomarančami in slaščicami zvabljajo otroke seboj ter jih potem zakoljejo. In z vso resnobo podučujejo otroke, kako naj se branijo, če bi se jim krivolčni krivoverec približal, ter jim pripovedujejo, da je že pet rudečelasih deklic iz višje dekliške šole izginilo in da so jih odpeljali in zaklali krivoverci. Kakšen namen imajo profesorji s tem sistematičnim beganjem otrok in lahkovernih staršev, nam ni umevno, zdi se nam pa, da je ta najnovejša pedagogika jako neukusna in nič preveč modra.« — Kaj bi dejal »Narod«, ko bi mi z njegovimi besedami tako pisali o profesorjih višje dekliške šole? Kar bi dejal tedaj nam, to naj sedaj, ko je sam tako pisal o uršulinkah, blagovoli reči sam sebi!

(Državni poslanec g. svetnik Vencajz) pride prih. nedeljo t. j. 11. t. m. popoldne v Dobropolje med svoje volivce, kjer bo imel poročilo.

(Govore na čast presv. Srcu Jezusovemu) ima v uršulinski cerkvi od danes do 16. t. m. ob 7. uri zvečer preč. P. Fink.

(Osebnosti.) G. katehet Fr. Bleiweis je premeščen kot kapelan v Železnike. — V začasni pokoj je stopil g. Lud. Schiffrer, kapelan v Slavini.

(Sv. maša na Rožniku.) Dne 18. t. m. praznuje I. delavsko konsumno društvo v Ljubljani god svojega zavetnika sv. Antona Padovanskega. Društvo ima v ta namen v nedeljo 18. t. m. ob 1/8. uri zjutraj v cerkvi Matere Božje na Rožniku sv. mašo s pridigo. Odbor »Slovenske krščansko-socialne zveze« prosi svoje člane in prijatelje krščansko-socialnega delavstva, da se tudi oni v najboljnejšem številu udeležijo tega praznika bratskega društva. Na svidenje v nedeljo zjutraj 18. t. m. na lepem Rožniku! — Odbor »Zveze«.

(Iz Novega Mesta) se nam piše 8. junija: Danes dopoldne so našli truplo dijaka Franca

Marinko. Popoldne ob 4. uri je bil pogreb. Udeležili so se ga učenci tukajšnje gimnazije in ljudske šole s svojimi profesorji in učitelji. Dijak Marinko je bil dober srčen deček; njegovi učitelji so ga radi imeli. Na dan nesreče je, kakor navadno vsak dan, stregel zjutraj pri sv. maši svojemu stricu profesorju dr. Marinko-tu. N. v m. p.!

(Izpred porotnega sodišča.) V sredo se je zagovarjal pred porotniki najprej Peter Stele iz Podboršta pri Kamniku, ker je 13. maja letos s sekiro ubil kočarjevega sina Jan. Krišela od ondot samo zaraditega, ker mu je očital nekatere tatvine. Zločinec se je sam javil oblastvu in priznal dejanje. Obsodili so ga na 5 let težke poostrene ječe. — Druga obravnava, ki je trajala do 2. ure zjutraj, se je vršila proti Jakobu in Ivani Iglji iz Lahovč ter Andreju Slejko, trgovcu s sadjem v Kamniku. Obtoženi so bili hudodelstva goljufije pri prodaji posestev in plačevanju upnikov. Prva dva so proglasili porotniki za kriva ter je sodišče obsodilo Jakoba Igljo v osemnajstmesečno, Ivano Igljo pa v petmesečno težko ječo; Andrej Slejko, ki ga je zagovarjal odvetnik dr. Krisper, je bil oproščen.

(Iz Rovt.) Pred štirimi leti je bilo pri nas v občinskem odboru na dnevnem redu podaljšanje ceste od cerkve, oziroma od podružnične drevesnice proti Žirem, do idrijske okrajne meje. Kakor navadno, bilo je tudi tukaj več strank, kajti marsikateri bi rad imel cesto pred svojim pragom, in nekateri so bili še celo zoper to. Med njimi se je eden izrazil: »samo za enega posestnika se ne bode delalo ceste«. Saj bi se jo tudi skoro gotovo ne, ako bi si ne gg. deželni glavar Detela, načelnik logaškega okr. cest. odbora Šebenikar in J. Smole sami ogledali tukajšne razmere. Previdši, da podaljšana cesta ne bode prišla na korist samo enemu posestniku, marveč poleg ob tej cestni trasi naseljenim rovtarskim posestnikom tudi večinoma Vrhovcem, Hlevnovrščem, Izgarcem itd. in, da tedanji kolovozi nikakor ne bi mogli zadostovati, bilo je toraj takoj sklenjeno cesto graditi in po najprimernejši trasi. Sedaj pa nihče ne trdi več, da so jo brez potrebe napravili, temveč pripoznajo vsi to kot za zelo veliko korist. Prav slično temu nahajamo sedaj v Žireh. Tam sti tudi dve stranki, in sicer ena za cesto po Račevi, druga za ono po Sori. Nobeni stranki se ne more očitati, da nima prav, ker se poteza za svojo korist, ali s tem se le odlašja. Resnica pa je, da bi prišla 1. mnogo več posestnikom na korist speljana po Sori, nego ona po Račevi. Ako naštejemo nekatere vasi, ki so za po Sori: Žiri pripadajo skoro cele; ako se hoče g. dopisnik dopisa v »Slovenčev« št. 88. iz Polhovega Gradca prepričati o resnici, se lahko s podpisni na prošnjah pri dež. odboru. Ravno tako Ledince, Vrsnik, Ravne, Sora, Podklanc, Zavrata, Izgare, Upale, Goropeke, Vrh, Hlevni Vrh itd.; 2. mnogo cenejša: a) ker bi bila precej krajša, b) ker ne bi bilo treba kamenja od nikoder nositi za posipanje. Da bi bila res cenejša, se lahko g. dopisnik iz Pol. G. prepriča s proračunom, kateri je pri deželnem odboru, in 3. bila bi mnogo bolj po ravnem. Bila bi le toliko položna, kolikor ima voda padca. Da pa g. dopisnik trdi, da bi bilo po nasprotni strani veliko bolj po ravnem, to pride najbrž od tod, da mu niso tamkajšne razmere znane. Ganite se toraj merodajni faktorji! Skrajni je čas!

(Birmovanje v mariborski škofiji) bode dne 11. junija v Slov. Bistrici, 12. v Št. Martinu na Pohorju, 13. v Tinjah, 14. v Št. Venčesu, 15. v Laporjah, 16. v Majšbergu, 17. v Makolah, 18. v Studenicah in 20. v Poljčanah.

(Zrelotni izpiti) in sicer pismeni so se vršili ta teden na celjski in mariborski gimnaziji. Ustni izpiti pa se bodo začeli na celjski gimnaziji dne 26. junija, na mariborski pa 9. julija.

(Umrli) je zadnje nedeljo po kratki bolezni v Jarenini na Štajerskem č. g. župnik Anton Fišer. Bil je delaven član pri raznih društvi, zato je njegova smrt velika izguba za obmejne Slovence.

(Pozor.) C. kr. deželna vlada kranjska je razpisala z dne 19. maja t. l. zbirko milodarov za pogorele v trgu Gurahumora v Bukovini. Slovenski razpis je razposlalo c. kr. okr. glavarstvo v Kamniku župnim uradom zopet z nemškimi obvestilom. Prosimo, naj p. n. gospodje naznanijo v »Slovenca«, kako je s tem razglasom po drugih okrajih na Kranjskem. Morda

izvemo tudi iz sosednjih dežel kaj o tem; nabiralo se bo po vsej državi.

(Izkušnje iz štajerske zgodovine) so delali v sredo na mariborski gimnaziji učenci E. Dolinšek, I. Kelemina, M. Jurhar, M. Kramberger, K. Seško in H. Schreiner; vsi so odgovarjali jako dobro ter dobili častna darila.

(Zdravje v Ljubljani) od 28. maja do 3. junija: Število novorojencev 18, mrtvorojencev 1, umrlih 25. Med njimi 1 za ošpicami, 5 za jetiko, 2 za vnetjem sopilnih organov, 17 za različnimi boleznimi. Med njimi je 10 tujcev in 11 iz zavodov. Za infekcijskimi boleznimi so oboleli, in sicer: 36 za ošpicami in 2 za vrtico.

(Medved) je 1. t. m., kakor se poroča iz Prijebora, napadel govedo na paši pod planino Plešivico. Ker pa so pastirji zagnali velik krik, jo je medved odkuril.

(Tržaški mestni svet) je v zadnji seji izrazil željo, naj bi ministerstvo kwaranteno podaljšalo na 12 dni. Župan je naznanil, da je cesar odobril najem posojila v znesku 12 milionov. Polovica tega posojila se bode porabila za gradnjo pristanišča, druga polovica za vodovod in druge potrebščine.

(Un certo arciduca.) Nadvojvoda Štefan je bil kupil otok sv. Katarine pri Rovinju. Rovinjski list »Idea italiana« pa je nato poročal, da je otok kupil »un certo arciduca«. — Ko je nadvojvoda Štefan to izvedel, prodal je otok, ker mu gotovo ne more biti vsejedno, kako se govori o njegovi osebi.

(Grozen umor v železničnem vozu.) V sredo zvečer ob 7. uri je bilo mnogo razburjenega ljudstva na tržaškem kolodvoru. Po dohodu italijanskega vlaka so pripeljali morilca nekega Nemca dr. Bacha, bivšega lekarnarja v Hamburgu, doma iz Broditz-a na Saksonskem. V vozu na postaji Barkovlje je namreč ta potegnil iz žepa samokres in ustrelil njemu nasproti sedečega 11letnega dečka E. Radio iz Barkovelj, ki je bil takoj mrtev. Na obupen klic nesrečne matere so ustavili vlak. Ta hip pa je porabil zločinec in pobegnil. Zasledili so ga pozno v noč. Nemcu se je morala zmešati pamet.

(Smrt na leci.) Preteklo soboto popoldne se je pripetila v kapucinski cerkvi v Trstu velika nesreča. Na leci je stal kapucin o. Anton da Sant'Elpidio in ravno pričel propovedovati. Hkrati mu je postalo slabo, videti je bilo, da čuti bolečine v rami in v prsih. Prosil je, da sme sedeti, a pri tem se je zgrudil. Naglo so prišli bratje kapucini na pomoč in prenesli nesrečnega v samostan. Toda pater je umrl v nedeljo zjutraj ob štirih. O. Sant'Elpidio (s pravim imenom Peter Molinari) je bil doma iz Italije in še le 38 let star.

(Preselil) se je znani dr. Artur Kautschitsch, advokat v Sevnici v Ottensheim na Gor. Avstrijskem. Srečno pot!

(Mrtvega so našli) v ponedeljek zjutraj 31letnega oženjenega Jakoba Kavčiča iz Dražgoš. Pri nekem prepiru je na begu, precej vinjen, tako nevarno padel, da je na mestu mrtev obležal.

(Utonila je) v torek tri in pol leta stara hči Leop. Zajc iz Dobrunj, ko se je z drugimi otroci igrala ob Ljubljani. Rešitev je prišla prepozno.

(Uravnava Rječine) se je začela. Hrvaska vlada je dovolila v ta namen 6000 gld., a mažarska ne novčiča, akoravno taka dela spadajo pod skupno ministerstvo za poljedelstvo.

(V Zagrebu) je predčera umrl znani zdravnik dr. Josip Fon, star 53 let.

(V Zadru) je nižja realka z italijanskim učnim jezikom. Število učencev pa je tako neznatno, da šola s prihodnjim letom poneha, ako se ne oglasi več učencev. A je naravno, da ta zavod ne prospeva. Ko učenci dovršijo nižjo realko, nimajo zavoda, kjer bi mogli dovršiti svoje nauke, ker je v Splitu na višji realki hrvaški poučni jezik. Zato naj nižja realka v Zadru ali preneha ali pa spojni s hrvaškim učnim jezikom.

(Razpisana profesorska služba.) Avstro-ogrski generalni konzul v Benetkah naznanja vsled prošnje višje trgovinske šole v Benetkah, da je razpisana na tej šoli služba profesorja za nemški jezik in literaturo. Razglas je na razpolago v pisarni trgovske in obrtniške zbornice v Ljubljani.

(Junaske delo železničnega uradnika.) Na neki postaji blizu Tesina je rešil ondotni postajni uradnik te dni nekega sprevodnika gotove smrti. Istodobno sta došla namreč na postajo dva osobna

vlaka. Sprevodnik prvega vlaka je stopil na napačni tir in v par trenutkih mu je pretela gotova smrt. Tu priskoči uradnik in ga z vso močjo potegne s tira v trenutku, ko pridrdra drugi vlak. Rešil mu je življenje.

(Pivec petroleja) so tudi v Šleziji. »Schl. Ztg.« namreč poroča, da je v Krkonoških gorah neki star mož vsak teden po dva ali trikrat v neki gostilni spil po pol litra petroleja, trdeč, da mu to ohranja zdravje.

(Tozba proti sv. Pavlu.) Neki atenski list piše: Neko grško dobrodelno društvo v Carigradu je napravilo zbirko. V dotičnem oklicu na grško naselbino je bil primeren stavek iz pisma sv. apostola Pavla na Galačane. Ko je oklic izšel, oglasil se je v tiskarni turški redar ter vprašal, kje stane tisti »Pavel«, ki je pisal jako prekucijsko pismo Galačanom. Pripomnimo, da je Galata carigradsko predmestje. Tiskar odgovori, da je tisti Pavel že nad 1800 let mrtev. Redar misleč, da se tiskar norčuje, začne robantiti ter odvede tiskarja v zapor. Moral je posredovati grški patriarh, da je tiskarja rešil iz ječe.

Društva.

(Zdravniška zbornica kranjska.) [Konec.] Zavarovalna tehnična pisarna na Dunaju je izračunila, da morajo take bolniške blagajne izplačati 50 % določenega bolniškega denarja za zdravnike in zdravila svojim članom. Če bi bila okrajna bolniška blagajna ljubljanska osnovana na tej podlagi, morala bi izplačati za zdravnike približnih 4500 gld., ker znaša število zavarovancev povprečno 4—4500 vsako leto; tukaj bi se moralo prav za prav nastaviti 7 blagajniških zdravnikov po 600 gld., in vsakemu izmed njih bi se ne smelo poveriti več nego 600 zavarovancev, ker bi večjega števila sploh ne mogel preobvladati in bi moral toraj površno ravnati. Pri taki uredbi bi bili tudi zavarovanci zagotovljeni, da bi se mogel zdravnik v resnici z njimi pečati; sedaj pa največkrat smatrajo, da je blagajniški zdravnik le zato tukaj, da jim nakaže bolniške novce. Iz zgoraj navedenih podatkov bo uvidel vsakdo, ki prav misli, da je zdravniška zbornica postopala napram bolniški blagajni lojalno, in da ji ne more nihče očitati, da se je po nepotrebnem vmešavala v to zadevo ter stavila pretirane zahteve na okrajno bolniško blagajno ljubljansko. Zaupajoč na soglasni sklep pri enketi, kjer se je tudi soglasno izrekla zahvala zastopniku zdravniške zbornice za njegova izvajanja, je poročal zastopnik pri zbornični seji o uspehu enketi Z ozirom na to je sklenila zbornica, ker bi imela preuredba stopiti ako mogoče s 1. julijem 1899 v veljavo, da počaka, kakšen odgovor ji doposlje okrajna bolniška blagajna ljubljanska, toda ta odgovor je izostal in le v dnevnikih sta bili razpisani dve mesti blagajniških zdravnikov s plačo po 660 gld., brez vsacega naznanila, pod kakšnimi pogoji se nastavlja ta dve mesti. Iz tega sledi, da se okrajna bolniška blagajna ljubljanska ni držala sklepov enquete, pri kateri je bila skoro vsa zastopana, da je odpustila dva zdravnika, ne da bi naznanila tudi vzrok, in da je razpisala ti mesti s plačo, katero je imenovala kranjska zdravniška zbornica stanu ne vredno, ker se zdravniku za to plačilo naloži toliko dela, da ga pri najboljši volji ne more zmagovati. — Zdravniška zbor. je sklenila pri seji dne 11. aprila t. l., da svari vse zbornično-obvezne zdravnike kranjskega okrožja pred odločilnim sklepanjem kake pogodbe z okrajno bolniško blagajno ljubljansko, ker smatra tako pogodbo stanu nevredno, dokler se zadostno ne pojasni zadeva z odpuščenima kolegoma. Ob enem je upeljala zbornica proti odpuščenima bolniškima zdravnikoma dr. Kopřivi in dr. Illner-ju na njuno prošnjo disciplinarno preiskavo, da se izogne morebitnemu sumničenju radi nenadne odpustitve brez navedenega vzroka, ter da ju v njunem poklicu kot praktična zdravnika obvaruje pred škodo, ako se uradno ta zadeva ne pojasni. Zbornica je tudi naprosila oba še službujoča oz. nastavljenata blagajniška zdravnika gospoda dr. L. Jenko in dr. I. Jenko, naj odložita svoji službi, ter naznanja sledeči sklep zborničnega načelstva: Kranjska zdravniška zbornica smatra postopanje okrajne bolniške blagajne ljubljanske oškodovanje zdravniškega stanu. Naproša torej vse zbornično-obvezne zdravnike, kakor tudi kolege, ki ne pripadajo zbornici, naj ne sklepajo nobene pogodbe z okrajno bolniško blagajno ljubljansko ter ne vsprejmejo nobenega mesta, ki je sedaj razpisano ali ki bi se pozneje razpisalo pri okrajni bolniški blagajni ljubljanski. Zdravniška zbornica ne uporablja v tem slučaju nobenega zakonitega sredstva, ki so ji na razpolago, temveč apeluje na stanovski čut in na kolegijalnost zdravnikov, v trdnem prepričanju, da ne more biti nobenega zdravnika, ki bi ne podpiral zakonite zastopnice zdravniškega stanu, zdravniške zbornice, pri njenem gotovo utemeljenem in opravičenem prizadevanju, da odpravi stanu nevredni položaj zdravnikov pri okrajni bolniški blagajni

Ljubljanski. Zdravniška zbornica kranjska izjavlja: vsprejem zdravniškega mesta pri okrajni bolniški blagajni ljubljanski v sedanjih razmerah bi bilo stanu nevredno ter naproša p. n. kolege, naj brez privoljenja zborničnega v tej stanovski zadevi ničesar ne ukrenejo. Ta sklep, kateremu se je pridružio polnoštevilno tudi društvo zdravnikov na Kranjskem, se naznanja vsem zdravnikom na Kranjskem, kakor tudi drugim zdravniškim zbornicam po posameznih kronovinah, s prošnjo, naj sporoče to svojim zbornično pripadajočim zdravnikom ter jih posvare.

Za zdravniško zbornico kranjsko:
Dr. Bleiweis vitez Trsteniški m. p.
t. č. predsednik.

Darovi.

Za novo cerkev v Trnji poleg Št. Petra na Notranjskem so darovali gg.: Baltasar Bartol iz Gornjega Bernika 1 gld. — Nekdo iz Železnikov 1 gld. 50 kr. — Iz Št. Jurja poleg Kranja po g. Antonu Kukeljnu 10 gld. — Frančišek Klemenc, župnik na Uncu, 25 gld. — Valentin Krašovec, trgovec iz Št. Petra, 5 gld. — Weis, logar na Javorniku 2 gld.

Bog povrni in novih nam nakloni!

V Trnji, dne 6. junija 1899.

Alojzij Železny, ekspozit.

Gospodarska organizacija.

Cena žitu na dunajski borzi dné 8. junija 1899.

Za mesec junij in 100 kilogramov.

Pšenica	gld. 9 19
Rž	» 7 55
Turšica	» 4 81
Oves	» 5 84

Telefonska in brzojavna poročila.

Dunaj, 9. junija. Vedno bolj se potrjuje vesti, da se je doseglo neko sporazumljenje mej avstrijsko in ogrsko vlado glede nagodbe. Podlaga dogovoru je baje ta, da se sprejmo bistveno zahteve ogrske vlade, da pa v obliki v nekaterih točkah ta odneha.

Dunaj, 9. junija. Szell je bil danes dopoldne pri cesarju, potem pa razpravljal z Goluhovskim. Kompromis mej vladama je dosežen, o tem se izda jutri uradno naznailo. Avstrijski ministri so imeli posvet ter odobrili osnovo za kompromis. Včeraj se je Thun v Praterju posvetoval s Szellom.

Dunaj, 9. junija. Obseg kompromisa ostane tajen, dokler Szell o njem ne poroča odseku za nagodbo.

Dunaj, 9. junija. Listi pišejo, da se je avstrijska vlada vdala ogrski in zapustila svoje dosedanje stališče. To so sicer sedaj le kombinacije, ki pa utegnejo imeti dejansko podlago.

Dunaj, 9. junija. Avstrijski parlament se ne skliče; vlada se je zavezala v dogovoru, da nagodbo reši po § 14.

Budimpešta, 9. junija. Listi poročajo, da se je dognal dogovor, s katerim je kriza odstranjena. Ta dogovor ustreza točno na-

vodilom, kakor jih je cesar dal obema stranikama.

Bolzan, 9. junija. Nadvojvoda Fran Ferdinand je došel z Dunaja malo pred 2. uro popoldne. Po pozdravu od strani raznih oblastvenih zastopnikov na kolodvoru, se je podal v krasno ozaljšano mesto.

Pariz, 9. junija. Prihodnji torek se bo zagovarjal grof Christiani pred sodiščem „radi razžaljenja višje osebe pri izvrševanju njene službe“.

Lipsko, 9. junija. Mej nemškimi nacionalci se deluje na to, da bi saska vlada prepovedala slovanskim dijakom iz Avstrije obiskovati akademijo v Freibergu, češ da hujskajo nemške dijake (!) ter s tem delajo nemir.

Bruselj, 9. junija. Glavni svet socialno-demokratske stranke je sklenil pričeti uporno gibanje, ako vlada ne umakne svojega načrta za izpremenjeno volilnega reda iz zbornice.

Kairo, 9. junija. V Aleksandriji je včeraj in predvčeranjim zbolelo nadaljnjih pet oseb za kugo, mej temi je eden Francoz in eden Grk.

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 306.2 m., srednji zračni tlak 736.0 mm.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura po Celziju	Vetrovi	Nebe	Padavina v 24. urah
8	9 zvečer	739.2	15.2	sl. vzh.	oblačno	0.0
9	7 jutraj	739.2	14.2	sl. svzh.	sk. obl.	
	2. popol.	737.5	20.9	sr. jug.	sk. jasno	

Srednja včerajšnja temperatura 16.5. normale: 16.9°.

Godbeno orodje

priporoča

Adolf Stowasser in sin
v Graecu.

Govili, oltre, gitare, plehnata in lesena trobila.

Vse izvrstno, poceni.

Novi cenik franko in
485 brezplačno. 10-4

Zdravilišče Toplice

na Kranjskem

blizu Novega Mesta, želez. postaja Straža, je tako imenovani „akrato-vrelec“ z vročo vodo od 28–31° R. Voda, bodisi da se pije, ali da se rabi za kopanje, je izredno zdravilna zoper protin, kolenico, ishijas, živčno bolezen, (neuralgie) in zoper razne kožne in ženske bolezni. Na razpolago so baskini in porcelanaste banje, lepo uravnane sobe za tuje, društvene dvorane, sobane za igre. V obliži so senčnati sprehodi in igrišča. Dobra restavracija z nizkimi cenami je v hiši.

Kopališka doba je od 1. maja do 1. oktobra.

Natančnejša pojasnila daje brezplačno

412 7-7

topliško oskrbnništvo.

Leštilni odtiskalni papir, odlikovan na svetovni razstavi v Čikogi. Preprosto uporabljen za posnemanje poljubnega lesovja pri pohištvu, vratih itd. Dobiva se pri tvrdki **BRAFA EBERL** v Ljubljani, Franciskan-ske ulice.

Vnanja naročila proti povzetju.

228 20 11-3

Kurje oči

Pozor! „Clavèn“ je mast!

Izdelovalec M. Hrnjak, lekarnar
v Ivanič-tvrđja, Hrvatsko.

„Clavèn“

Pozor! „Clavèn“ je mast!

Dobiti je v vseh lekarnah in droguerijah.

1 lonček 60 kr, po pošti 75 kr.

Edino gotovo delujoče sredstvo

„CLAVÈN“

s katerim si slehrni v 3 do 5 dneh brez bolečin in za zmiraj odpravi 459 12-5

kurja očesa,

ozeblino, trdo kožo, bradavice, žulje, od potu vnete noge, pik čebele, ose, komarja in drugih mrčesov.

Razpošilja se samo proti povzetju ali ako se denar naprej pošlje.

Razprodajalci dobé velik popust.

SLOVENCI,
pristopajte k
„Naši straži“!

Severonemški Lloyd v Bremi.

866 30-27

Od vis. c. kr. ministerstva valed ukaza dné 7. maja 1894, št. 5373 dovoljen.

Brodarstvo poštnih brzoparnikov do Novi-Jorka:

Iz Breme vsak torek in soboto zvečer.	Brema - Sev. Amerika. Do Novi-Jorka.
Iz Southamptonu dotaknivi se ev. Cherbourg vsako sredo in nedeljo	Brema - Južna Amerika. Do Montevideo.
Iz Genove dotaknivi se Neapola via Gibraltar dva ali trikrat na mesec.	Brema - Vzhodna Azija. Do Kitajskega.
	Brema - Avstralija. Do Adelaide, Melbourne, Sydneya.
	Brema - Južna Amerika. Do Buenos-Ayres.
	Brema - Vzhodna Azija. Do Japonskega.

Najlepša in najcenejša prilžnost za potovanje.

Glavni zastopnik v Ljubljani:

Edvard Tavčar.

Kupuje in prodaja vse zdolej zaznamovane
efekte in druge vrednostne listine
po dnevnem kurzu.

BANKA Makso Veršec
v LJUBLJANI.

Srečke na mesečne obroke po 2, 3, 5, 10 goldinarjev.
Giro-konto (hranilne vloge v tek. računu), obresti od dné do dné po 4 1/2 %.

Poštno-hranilnišne položnice na razpolago.

Dunajska borza.

Dné 9. junija.	
Skupni državni dolg v notah	100 gld. 80 kr.
Skupni državni dolg v srebru	100 » 45 »
Avstrijska zlata renta 4%	119 » 95 »
Avstrijska kronska renta 4%, 200 kron	100 » 45 »
Ogerska zlata renta 4%	119 » 40 »
Ogerska kronska renta 4%, 200	97 » — »
Avstro-ogerske bančne delnice, 600 gld.	921 » — »
Kreditne delnice, 160 gld.	360 » — »
London vista	120 » 50 »
Nemški drž. bankovci za 100 m. nem. drž. velj.	58 » 92 1/2 »
20 mark	11 » 77 »
20 frankov (napoleonidor)	9 » 55 »
Italijanski bankovci	44 » 70 »
C. kr. cekini	5 » 67 »

Dné 8. junija.	
4% državne srečke l. 1854, 250 gld.	171 gld. 50 kr.
5% državne srečke l. 1860, 100 gld.	157 » — »
Državne srečke l. 1864, 100 gld.	194 » 25 »
4% zadolžnice Rudolfove želez. po 200 kron	98 » 80 »
Tisine srečke 4%, 100 gld.	138 » — »
Dunavske vravnave srečke 5%	129 » 25 »
Dunavsko vravnavno posojilo l. 1878	108 » 75 »
Posojilo goriškega mesta	112 » — »
4% kranjsko deželno posojilo	98 » 25 »
Zastavna pisma av. osr. zem.-kred. banke 4%	97 » 60 »
Priporitetne obveznice državne železnice	214 » — »
» južne železnice 3%	168 » 75 »
» južne železnice 5%	123 » — »
» dolenjskih železnic 4%	99 » 50 »

Kreditne srečke, 100 gld.	201 gld. — kr.
4% srečke dunav. parobr. družbe, 100 gld.	162 » — »
Avstrijskega rudečega križa srečke, 10 gld.	20 » 40 »
Rudolfove srečke, 10 gld.	28 » — »
Salmove srečke, 40 gld.	85 » 50 »
St. Genois srečke, 40 gld.	84 » — »
Waldsteinove srečke, 20 gld.	60 » — »
Ljubljanske srečke	24 » — »
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	142 » 50 »
Akcije Ferdinandove sev. želez., 1000 gl. st. v. 3345	— » — »
Akcije tržaškega Lloydja, 500 gld.	453 » — »
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	66 » 75 »
Splošna avstrijska stavbinska družba	109 » 25 »
Montanska družba avstr. plan.	236 » 30 »
Trboveljska premogarska družba, 70 gld.	187 » — »
Papirnih rubljev 100	127 » 50 »

Nakup in prodaja
vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd.
Zavarovanja za zube pri žrebanjih, pri izžrebanju
najmanjšega dobitka. — Promese za vsako žrebanje.
Kulaniina izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba
„MERCUR“
l. Wollzeile 10 in 13, Dunaj, l., Strobelgasse 2.

Pojasnila v vseh gospodarskih in finančnih stvareh,
potem o kursnih vrednostih vseh špekulacijskih vrednostnih
papirjev in vestni sveti za doseg kolikor je mogoče visocega
obrestovanja pri popolni varnosti
naloženih glavnice.